Miercuri, 6 iulie 2022

P9_TA(2022)0286

UE și apărarea multilateralismului

Rezoluția Parlamentului European din 6 iulie 2022 referitoare la UE și apărarea multilateralismului (2020/2114(INI))

(2023/C 47/10)

Parlamentul European,

— având în vedere documentul intitulat „Viziune comună, acțiuni comune: O Europă mai puternică – o strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentat de Vicepreședinta Comisiei/Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) Federica Mogherini la 28 iunie 2016,

— având în vedere comunicarea comună a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind consolidarea contribuției UE la multilateralismul bazat pe norme (JOIN(2021)0003),

— având în vedere Comunicarea comună a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu, intitulată „O nouă agendă UE-SUA pentru o schimbare globală” (JOIN(2020)0022),

— având în vedere concluziile Consiliului din 12 iulie 2021 privind prioritățile UE în cadrul ONU și în cadrul celei de a 76-a sesiuni a Adunării Generale a ONU,

— având în vedere Comunicarea comună a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei din 25 martie 2020 referitoare la Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 (JOIN(2020)0005), în special capitolul 3 consacrat promovării unui sistem global pentru drepturile omului și democrație și subcapitolul 3.1 privind cooperarea multilaterală, care concretizează angajamentul UE în favoarea unui sistem multilateral solid al drepturilor omului,

— având în vedere textul revizuit al declarației politice de stabilire a cadrului viitoarelor relații dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit, asupra căreia s-a convenit la 17 octombrie 2019 la nivelul negociatorilor,

— având în vedere Planul de acțiune al UE privind femeile, pacea și securitatea 2019-2024 și Planul de acțiune al UE privind egalitatea de gen III (GAP III) din 25 noiembrie 2020,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 22 februarie 2021 privind prioritățile UE pentru 2021 în cadrul forurilor ONU însărcinate cu apărarea drepturilor omului,

— având în vedere raportul din 2021 al Secretarului General al ONU intitulat „Agenda noastră comună”,

— având în vedere rezoluția sa din 13 iunie 2013 referitoare la rolul UE în promovarea unui parteneriat transatlantic lărgit ([1]),

— având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ([2]),

— având în vedere recomandarea sa din 9 iunie 2021 adresată Consiliului privind a 75-a și a 76-a sesiune a Adunării Generale a ONU ([3]),

([1]) JO C 65, 19.2.2016, p. 120.
([2]) JO C 316, 6.8.2021, p. 2.
([3]) JO C 67, 8.2.2022, p. 150.

— având în vedere Strategia UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă din 10 decembrie 2003 și Concluziile Consiliului privind noile linii de acțiune ale Uniunii Europene privind combaterea proliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora din 17 decembrie 2008,

— având în vedere recomandarea sa din 21 octombrie 2021 adresată Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind relațiile politice și cooperarea dintre UE și Taiwan ([4]),

— având în vedere Concluziile Consiliului din 24 ianuarie 2022 privind trecerea parteneriatului strategic ONU-UE privind operațiile de pace și gestionarea crizelor la un nivel superior: Priorități pentru perioada 2022-2024,

— având în vedere Acordul de la Paris privind Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice adoptat la 12 decembrie 2015,

— având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a Organizației Națiunilor Unite (ONU) și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD),

— având în vedere cea de a patra Conferință mondială privind femeile, desfășurată la Beijing în septembrie 1995, Declarația și Platforma de acțiune pentru capacitarea femeilor, adoptate la Beijing, și documentele finale ulterioare ale sesiunilor speciale ale ONU Beijing + 5, Beijing + 10, Beijing + 15 și Beijing + 20 referitoare la noi acțiuni și inițiative pentru aplicarea Declarației și a Platformei de acțiune de la Beijing, adoptate la 9 iunie 2000, 11 martie 2005, 2 martie 2010 și, respectiv, 9 martie 2015,

— având în vedere Strategia globală a ONU de combatere a terorismului, adoptată de Adunarea Generală în septembrie 2006, a cărei actualizare urmează să fie efectuată în curând,

— având în vedere Rezoluția 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite din 31 octombrie 2000,

— având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU 65/276 adoptată la 3 mai 2011 privind participarea UE la lucrările ONU,

— având în vedere cele patru declarații comune ale UE și ONU în cadrul Adunării Generale a ONU din septembrie 2018,

— având în vedere rezoluția sa din 12 septembrie 2018 referitoare la sistemele de arme autonome ([5]),

— având în vedere Acordul-cadru dintre Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite pentru acordarea de sprijin reciproc în contextul misiunilor și al operațiilor lor respective pe teren din 29 septembrie 2020,

— având în vedere rezoluția sa din 1 martie 2022 referitoare la agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei ([6]),

— având în vedere rezoluția sa din 7 aprilie 2022 referitoare la concluziile reuniunii Consiliului European din 24-25 martie 2022: inclusiv ultimele evoluții ale războiului din Ucraina și sancțiunile aplicate de UE împotriva Rusiei și implementarea acestora ([7]),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizul Comisiei pentru comerț internațional,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0172/2022),

A. întrucât ordinea mondială este tot mai instabilă, polarizată și mai marcată de priorități și poziții politice concurente, precum și de riscul tot mai mare de fragmentare a reglementărilor și de concurență în materie de standarde de reglementare; întrucât democrația, drepturile omului și statul de drept sunt amenințate din ce în ce mai mult în diferite regiuni ale lumii; întrucât apărătorii drepturilor omului și activiștii societății civile se confruntă cu amenințări și riscuri tot mai mari pentru activitatea lor legitimă;

B. întrucât ordinea multilaterală a fost creată pentru a face față și a soluționa provocările timpului nostru, cum ar fi foametea și sărăcia extremă, inegalitatea, degradarea mediului, bolile, șocurile economice și prevenirea conflictelor; întrucât s-au făcut progrese importante, însă în ultimul deceniu observăm un regres în mai multe domenii;

([4]) JO C 184, 5.5.2022, p. 170.
([5]) JO C 433, 23.12.2019, p. 86.
([6]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0052.
([7]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0121.

C. întrucât este nevoie de o reînnoire a contractului social și de refacerea încrederii;

D. întrucât în septembrie 2015 toate țările s-au angajat să respecte o agendă ambițioasă privind modul în care să abordeze împreună provocările globale, concretizată în Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă;

E. întrucât, deși multilateralismul rămâne cel mai bun sistem organizațional pentru a rezolva problemele globale, trebuie recunoscut faptul că este dificil să se găsească calea către o punere în aplicare efectivă;

F. întrucât lumea a intrat într-o nouă eră multipolară care are un mare potențial de turbulență, confruntare și instabilitate și este caracterizată de o intensă concurență geopolitică implicând amenințări și conflicte netradiționale, cum ar fi atacurile hibride și cele informatice, războiul hibrid și dezinformarea, care au loc adesea departe de ochii publicului, dar au implicații semnificative pentru securitatea UE și a lumii și pentru care nu dispunem de instrumente adecvate de contracarare și reacție; întrucât există riscul unui decalaj între provocările globale actuale și capacitatea sistemului multilateral actual de a oferi soluții eficiente și incluzive;

G. întrucât, în același timp, ordinea mondială se confruntă tot mai mult cu probleme și provocări politice care reclamă acțiune la nivel internațional, inclusiv dialog politic global efectiv, cooperare și convergența pozițiilor pentru a obține soluții sustenabile care pot da rezultate, acțiune coordonată și standarde comune într-o lume guvernată de norme care să poată produce rezultate în interesul tuturor și promovează drepturile omului și statul de drept; întrucât aceste standarde ar trebui să contribuie la pacea, stabilitatea și dezvoltarea durabilă la nivel internațional; întrucât UE susține legile și normele internaționale;

H. întrucât lumea a devenit mai interconectată, ceea ce face ca actorii de pe scena internațională să fie mai interdependenți și ca provocările să fie mai complexe; întrucât problemele pe mai multe niveluri care rezultă necesită acțiuni colective, structuri flexibile și includerea tuturor părților interesate;

I. întrucât actuala ordine multilaterală provine din ordinea globală de după 1945, care nu reflectă neapărat pe deplin lumea de astăzi, dat fiind că nu toți actorii globali actuali au fost suficient luați în considerare la edificarea arhitecturii multilaterale;

J. întrucât politicile și normele globale de control al armamentelor, de dezarmare și de neproliferare sunt abandonate și slăbite, în condițiile în care vânzările de arme convenționale cresc, nivelul de autonomie al sistemelor de arme crește și se fac investiții în noi arme de distrugere în masă;

K. întrucât multilateralismul, ca mijloc pașnic de organizare a relațiilor dintre statele suverane, este din ce în ce mai contestat, în parte datorită schimbărilor în sistemul internațional precum apariția de noi actori pe scena mondială și de amenințări hibride din partea acestora, tensiunilor generate de natura instituțiilor multilaterale și de nevoia de a reforma instituții vechi de decenii, decalajului tot mai mare dintre opinia publică și instituții, creșterii sentimentelor anti-globalizare, declinului puterilor geopolitice tradițional dominante și declinului libertăților și democrației mondiale care i-a urmat; întrucât pandemia de COVID-19 și impactul fără precedent al acesteia asupra comunității internaționale au consolidat și accelerat aceste schimbări; întrucât ne aflăm în pragul unei ere care amenință să submineze peste 70 de ani de progres și pace relativă și să consacre tendința de instalare la putere a unor lideri autoritari care încearcă să submineze ordinea internațională guvernată de norme bazate pe dreptul internațional și statul de drept, responsabilitatea, democrația și drepturile omului, egalitatea de gen și diversitatea; întrucât combinația dintre impulsurile populiste naționale, obiectivele divergente și în schimbare și neaplicarea metodelor de responsabilizare obligă sistemul multilateral să se confrunte cu trei crize interconectate: de putere, de relevanță și de legitimitate, care sunt rezultatul unei lipse de voință politică și de coordonare, mai ales în Occident;

L. întrucât criza multilateralismului poate fi un prilej de reconstruire a consensului pentru o ordine internațională bazată pe multilateralism și pe statul de drept prin cooperare, solidaritate și coordonare eficiente; întrucât UE ar trebui să sprijine inițiativele menite să integreze opiniile societății civile în procesele decizionale din cadrul forurilor multilaterale, cum ar fi ONU; întrucât UE ar trebui să pledeze pentru înființarea unei Adunări Parlamentare a Organizației Națiunilor Unite (APNU) în cadrul sistemului ONU, pentru a mări caracterul democratic, responsabilitatea democratică și transparența guvernanței globale;

M. întrucât multilateralismul trebuie rapid revitalizat pentru a face față acestei crize multidimensionale și care cuprinde multe aspecte; întrucât amenințările la adresa păcii și a securității, libertăților fundamentale și democrației, schimbările climatice, pierderea biodiversității, degradarea mediului, gestionarea riscului de dezastre, provocările la adresa sănătății publice globale, protecționismul în creștere, dezinformarea, ingerințele externe, egalitatea de gen, dezvoltarea durabilă și adâncirea sărăciei și a inegalităților la nivel mondial reprezintă unele dintre problemele stringente cu care se confruntă lumea în prezent; întrucât numai prin întărirea ordinii multilaterale și a inițiativei politice comunitatea internațională va putea să găsească răspunsuri durabile la aceste provocări și la cele viitoare;

N. întrucât, pentru a revitaliza și a apăra multilateralismul, UE trebuie să contribuie la menținerea în activitate și la funcționarea instituțiilor multilaterale și a organizațiilor internaționale, încercând în același timp să coopereze mai strâns cu partenerii având aceeași viziune pentru a lupta pentru valorile și interesele sale; întrucât aceste coaliții se vor schimba în funcție de problemele abordate și nu ar trebui să submineze instituțiile existente; întrucât UE ar trebui să se străduiască să creeze mai degrabă coaliții deschise, decât cluburi exclusiviste; întrucât UE trebuie să găsească noi modalități de a colabora cu țările din Sudul global și de a face acest lucru la același nivel cu acestea, în calitate de parteneri egali;

O. întrucât schimbările climatice și pandemia de COVID-19 au demonstrat importanța globală și importanța politică de prim rang a bunurilor publice globale cum ar fi, printre altele, accesul la sănătate, aer și apă curate, la hrană și la alte resurse, la educație, tehnologie și spațiu cibernetic într-un mod favorabil incluziunii, sigur și fiabil; întrucât pandemia de COVID-19 ne-a amintit un fapt evident: când ne confruntăm cu o pandemie, lanțul nostru de siguranță sanitară este la fel de puternic ca sistemul de sănătate cel mai slab; întrucât un focar de COVID-19 reprezintă o amenințare pentru oamenii și economiile de pretutindeni, indiferent unde apare; întrucât accesul la bunurile publice globale și măsurile politice menite să standardizeze și să extindă acest acces la toate țările și comunitățile necesită o cooperare globală în ceea ce privește obiectivele, standardele minime comune și sprijinul activ pentru țările și comunitățile cele mai vulnerabile; întrucât acest lucru face necesară o agendă multilaterală eficace focalizată asupra bunurilor publice globale și asupra structurilor de guvernanță care extind accesul la astfel de bunuri; întrucât dialogul politic efectiv, cooperarea și obținerea accesului la bunurile publice globale nu pot fi și nu trebuie sub nicio formă decuplate de promovarea și protejarea drepturilor fundamentale și a demnității, precum și de capacitarea tuturor persoanelor, în special a celor mai vulnerabile; întrucât pandemia de COVID-19 a demonstrat importanța activității OMS și a capacității sale de a gestiona rapid și eficace răspunsul la pandemie, subliniind în același timp probleme precum tentativele de ingerință și manipularea acțiunilor sale în acest scop;

P. întrucât terorismul continuă să fie una dintre cele mai grave amenințări la adresa păcii și a securității internaționale;

Q. întrucât atitudinea tot mai îndrăzneață a regimurilor autoritare și totalitare și a guvernelor neliberale în cadrul forurilor multilaterale și al organizațiilor internaționale, inclusiv prin încercări de a slăbi și rescrie normele internaționale, precum și prin implicarea lor puternică în administrarea și procesele decizionale ale organizațiilor internaționale și ale forurilor multilaterale relevante pot conduce la răspunsuri politice asimetrice, mai puțin eficace și lipsite de neutralitate, pot elimina condițiile echitabile pentru toți membrii comunității internaționale și pot duce la scăderea accentuată a angajării comunității internaționale în apărarea și promovarea valorilor și drepturilor universale; întrucât urmărirea intereselor individuale, acțiunile unilaterale și lipsa de implicare și de sprijin pentru soluțiile multilaterale pot submina și mai mult multilateralismul ca principiu de organizare esențial necesar în soluționarea problemelor transnaționale; întrucât, în acest context, este esențial să se reafirme valoarea guvernanței bazate pe norme, a cooperării internaționale, a angajamentului față de drepturile fundamentale și a unor condiții cu adevărat echitabile pentru toți membrii comunității internaționale; întrucât organizațiile internaționale și forurile multilaterale relevante vor fi esențiale în atingerea acestor obiective; întrucât aceste obiective nu numai că vor permite un impact politic pozitiv asupra problemelor globale, ci vor reduce și preveni riscul de conflict;

R. întrucât UE ar trebui să investească mai mult ca oricând în consolidarea organizațiilor multilaterale, aceasta fiind una dintre prioritățile politicii sale externe și de securitate comune (PESC) și ale politicii sale de securitate și apărare comune (PSAC); întrucât busola strategică a UE acordă o mare importanță parteneriatelor internaționale și multilaterale drept unul dintre pilonii de bază ai PSAC;

S. întrucât este necesară o cooperare multilaterală între parteneri care au aceeași viziune în confruntarea cu intervențiile externe ostile;

T. întrucât raportul Secretarului General al ONU intitulat „Agenda noastră comună", care a fost prezentat Adunării Generale a ONU în septembrie 2021 și salutat de Adunarea Generală în noiembrie 2021, și elaborat printr-un amplu proces de consultare care include statele membre ale ONU, lideri de opinie, tineri, societatea civilă, părțile interesate relevante și cetățenii, precum și sistemul ONU și numeroșii săi parteneri, confirmă că este nevoie de un multilateralism mai eficace, mai incluziv, guvernat de norme și mai interconectat pentru viitor; întrucât aceasta este o condiție esențială pentru ca sistemul ONU și alte organizații multilaterale să continue să fie foruri de consultare și luare a deciziilor la nivel mondial; întrucât, în acest context, UE se află într-o poziție privilegiată pentru a sprijini ONU și alte organizații internaționale relevante în înfăptuirea unui proces de reformă și în revitalizarea capacității lor de a obține rezultate și de a se pune în legătură cu părțile interesate relevante, cum ar fi tinerii sau comunitățile cele mai afectate de schimbările climatice, inclusiv la nivel local și regional; întrucât UE ar trebui să profite astfel de ocazie pentru a colabora constructiv și eficace cu puteri rivale, păstrând, în același timp, o poziție fermă în privința drepturilor și libertăților fundamentale, să promoveze un model social și politic întemeiat pe valori universale și să urmărească o cooperare mai strânsă cu țările care îi împărtășesc viziunea pentru a întări supremația valorilor universale și a drepturilor fundamentale și pentru a promova soluții eficace la problemele globale; întrucât diplomația parlamentară va fi o componentă-cheie a consolidării multilateralismului guvernat de norme, favorabil incluziunii, interconectat și eficace;

U. întrucât UE și statele sale membre își mențin pe deplin angajamentul față de multilateralism, de guvernanța globală, de promovarea valorilor fundamentale ale ONU ca parte integrantă a politicii externe a UE și de cei trei piloni ai sistemului ONU: drepturile omului, pacea și securitatea și dezvoltarea;

V. întrucât UE și ONU continuă să colaboreze strâns în peste 170 de țări pentru a proteja mai bine drepturile omului pentru toți, pentru a reduce foametea și malnutriția, pentru a preveni și depăși crizele, pentru a construi societăți democratice și incluzive, pentru a furniza servicii esențiale, pentru a promova creșterea verde și locurile de muncă decente și pentru a asigura gestionarea sustenabilă a resurselor naturale;

W. întrucât rolul și instrumentele Parlamentului în domeniul medierii diplomatice și al dialogului parlamentar pot contribui activ la consolidarea multilateralismului;

X. întrucât noul instrument de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – „Europa globală" (instrumentul financiar „Europa globală"), combinat cu abordarea „Echipa Europa" și cu strategia „Global Gateway", conferă UE și statelor sale membre capacitatea de a pune în comun resurse în mod sinergic și de a coordona mai bine asistența și de a avea un impact pozitiv asupra acțiunii externe a UE, și prin intermediul forurilor internaționale, ținând seama de nevoile țărilor partenere, inclusiv printr-o cooperare continuă și consolidată cu ONU pe teren; întrucât UE ar trebui să acorde prioritate acordării de ajutor țărilor cu o bună guvernare și un angajament față de principiile democratice și drepturile omului; întrucât noul instrument financiar „Europa globală" prevede un dialog politic la nivel înalt între Comisie, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și Parlament cu privire la prioritățile de programare, Parlamentul având posibilitatea de a reconecta această politică și dialogul de programare cu dialogul său politic și cu consultările sale cu țările terțe, întărind astfel capacitatea UE de a asista țări terțe relevante prin activitățile sale diplomatice parlamentare și prin informare și de a avea un impact pozitiv asupra lor,

Y. întrucât trebuie aduse modificări substanțiale procesului decizional în domeniul afacerilor externe pentru a permite UE să se exprime unitar; întrucât procedura de luare a deciziilor în unanimitate nu face decât să împiedice Uniunea să interacționeze în sfera internațională ca un actor puternic și întrucât SEAE, împreună cu statele membre, ar trebui să convină asupra luării deciziilor cu majoritate calificată în chestiunile de politică externă, ca o modalitate mai eficace de luare a deciziilor,

Reconstruirea unui multilateralism înscris în valorile fundamentale ale UE

1. salută comunicarea comună a Comisiei și a VP/ÎR către Parlament și Consiliu privind creșterea contribuției UE la multilateralismul guvernat de norme; consideră că această comunicare contribuie foarte direct la procesul de reflecție asupra direcției politicii externe a UE și o face să avanseze de la angajamentul său important, dar mai general în favoarea unui multilateralism efectiv, așa cum este definit în Strategia europeană de securitate din 2003, la conștientizarea nevoii de a combina valoarea și obiectivul multilateralismului efectiv cu pragmatismul principial și de a promova și proteja interesele și valorile UE, așa cum se prevede în Strategia globală pentru politica externă și de securitate a UE din 2016; reamintește că cea mai bună strategie pentru a apăra multilateralismul este de a-l reconstrui, făcându-l mai relevant, rezistent și eficace;

2. sprijină declarația din comunicarea comună conform căreia „Consiliul trebuie, de asemenea, să recurgă la dispozițiile tratatului care permit abținerea constructivă și adoptarea deciziilor cu majoritate calificată în domeniul politicii externe și de securitate comune”; subliniază necesitatea de a ancora votul cu majoritate calificată în materie de politică externă în viitoarele modificări ale tratatului UE, ceea ce ar permite UE să devină un actor global mai eficient;

3. este de acord cu Comisia și cu VP/ÎR că este nevoie ca UE să fie mai fermă în urmărirea intereselor sale și în promovarea valorilor universale pe care este întemeiată și, prin urmare, este de acord că este nevoie ca UE să apere și să consolideze aceste valori, ordinea guvernată de norme și multilateralismul ca mijloc de a asigura condiții echitabile pentru comunitatea internațională, de a oferi o platformă pentru un dialog politic incluziv, cooperare și convergență și de a obține răspunsuri politice sprijinite de comunitatea internațională în general și care pot oferi cu adevărat rezultate;

4. subliniază că este extrem de important ca UE să își consolideze instrumentele de acțiune externă și diplomație cu propriile instrumente autonome, sporindu-și capacitatea de a fi un actor global și de a se exprima unitar pentru a apăra mai bine multilateralismul, instrumente care ar trebui să includă crearea unei Academii diplomatice europene, așa cum a solicitat recent Parlamentul; își reiterează apelul de a include „noul Bauhaus european” ca nou instrument în setul de instrumente de acțiune externă a UE și ca instrument cultural și de diplomație publică util care este fundamental pentru promovarea unei ordini multilaterale bazate pe valori și pentru consolidarea parteneriatelor internaționale;

5. subliniază capacitatea UE de a elabora standarde de reglementare foarte eficiente și favorabile incluziunii pentru piața sa unică și consideră că UE ar trebui să încerce să promoveze astfel de standarde și în acțiunea sa externă, ca paradigmă și contribuție la discuțiile privind standardele de reglementare eficace la nivel mondial; reamintește că articolul 24 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) prevede că „[s]tatele membre sprijină activ și fără rezerve politica externă și de securitate a Uniunii, în spiritul loialității și solidarității reciproce” și că „[a]cestea se abțin de la orice acțiune contrară intereselor Uniunii sau care poate dăuna eficienței sale ca forță de coeziune în relațiile internaționale”; este preocupat de activitățile unor state membre, cum ar fi desfășurarea de inițiative diplomatice bilaterale cu țări terțe, care pot contraveni dispozițiilor articolului 24 din TUE;

6. consideră că UE trebuie să continue să acționeze ca apărător ferm și esențial al multilateralismului în lume și să evite acțiunile care subminează aceste obiective; concluzionează însă că UE trebuie să răspundă forțelor globale, cum ar fi creșterea fragmentării, utilizarea comerțului ca armă și protecționismul, pentru a-și păstra avantajele competitive;

7. consideră că UE ar trebui să depună eforturi pentru a găsi soluții la problemele globale, cum ar fi schimbările climatice, sau pentru a promova stabilitatea și pacea ca punct de inițiere a unor relații diplomatice mai extinse cu țările terțe, cu care dialogul și cooperarea cu privire la alte aspecte de politică ar putea să nu fie întotdeauna fezabile imediat;

8. invită UE să devină mai îndrăzneață și mai strategică în ceea ce privește tratarea amenințărilor globale în creștere; subliniază că, în contextul unui peisaj geopolitic în schimbare rapidă, lumea se află la o răscruce, iar instituțiile multilaterale riscă să devină dominate de regimuri nedemocratice; solicită un angajament ferm, bazat pe acțiuni, pentru protejarea democrației și a drepturilor fundamentale în cadrul forurilor multilaterale;

9. reamintește că UE este un simplu observator în aproape toate organizațiile internaționale și forurile multilaterale și că această situație nu reflectă nici amplitudinea competențelor UE, nici importanța crescândă a organizațiilor regionale supranaționale în procesul decizional global; consideră că eficiența UE pe scena mondială este strâns legată de statutul său în cadrul forurilor și organizațiilor multilaterale; invită, prin urmare, statele membre să își manifeste voința politică de a consolida poziția UE în cadrul organizațiilor și forurilor multilaterale și de a obține sprijinul țărilor terțe pentru o astfel de schimbare de statut, astfel încât UE să își poată respecta cu adevărat angajamentul de a apăra efectiv multilateralismul;

Consolidarea Organizației Națiunilor Unite și a participării Uniunii Europene la sistemul acesteia

10. își reiterează sprijinul ferm pentru programul de reforme introdus de Secretarul General al ONU, António Guterres, și subliniază necesitatea de a realiza progrese suplimentare, în special în ceea ce privește includerea femeilor, a tinerilor și a persoanelor aflate într-o situație vulnerabilă, precum și în ceea ce privește sensibilizarea în legătură cu intersectorialitatea în cadrul structurilor ONU; subliniază importanța unui sistem al ONU care să poată continua să producă rezultate; subliniază valoarea pe care viziunea „O singură ONU” a Secretarului General al ONU o are pentru sistemul ONU, viziune în care diferitele agenții și componente ale ONU pot fi cu adevărat interconectate și pot funcționa împreună pe baza unei structuri bugetare și administrative unice și pot contribui la realizarea obiectivelor acestei organizații; subliniază mai ales creșterea rolului coordonatorilor rezidenți ai ONU prevăzută de reforma activității ONU în domeniul dezvoltării și consideră că aceștia, care activează actualmente în mai mult de 130 de țări, ar trebui nu numai să preia inițiativa în coordonarea punerii în aplicare a programelor ONU pe teren pentru a întări unitatea de acțiune a ONU, ci ar trebui și să colaboreze cu delegațiile UE din statul membru al ONU respectiv și să se consulte îndeaproape cu ele pentru a urmări crearea de sinergii și consolidarea reciprocă cu programele tematice și geografice ale UE pentru țara respectivă;

11. reafirmă că UE și ONU ar trebui să colaboreze îndeaproape la nivel central, precum și în regiuni și țări în care oferă asistență pentru a face schimb de analize și pentru a alinia planificarea politicilor și a programelor în vederea creșterii la maximum a impactului pozitiv asupra oamenilor și planetei; reamintește că UE poate crește semnificativ raza de acțiune și impactul programelor ONU în țările terțe și își poate defini programarea și asistența într-un mod sinergic, care le amplifică impactul în concordanță cu obiectivele ONU; subliniază, prin urmare, valoarea unei strânse consultări și cooperări UE-ONU și invită Comisia, SEAE și delegațiile UE din țările terțe să contacteze și să consulte în mod activ ONU în ceea ce privește politica și activitățile programatice ale acesteia pentru 2021-2027 și ulterior; invită ONU să se consulte periodic cu UE la sediul ONU, dar și în țările terțe;

12. consideră că UE și ONU ar trebui să organizeze reuniuni anuale la nivel înalt, cu posibilitatea ca Secretarul General al ONU să colaboreze cu Consiliul, Comisia, SEAE și Parlamentul; invită ONU să asigure o prezență constantă a interlocutorilor la nivel înalt ai ONU la Parlament pentru a continua dialogul politic structurat și consecvent și pentru a conferi o vizibilitate sporită eforturilor ONU; subliniază necesitatea de a îmbunătăți funcționarea politică a ONU, solicitând crearea unei interfețe mai puternice între ONU și organizațiile regionale, așa cum a subliniat secretarul general al ONU, António Guterres; subliniază necesitatea de a consolida coordonarea agențiilor ONU cu instituțiile financiare internaționale prin intermediul Consiliului Economic și Social al ONU (ECOSOC); sprijină propunerile secretarului general al ONU, António Guterres, de a le oferi tinerilor și societății civile o voce mai puternică în cadrul sistemului ONU;

13. subliniază că, pentru ca UE să devină un partener global mai eficient, capabil să apere ordinea multilaterală, trebuie întărită capacitatea UE de a acționa cu fermitate și promptitudine în calitate de furnizor de securitate de încredere; invită, prin urmare, Consiliul și Comisia să evalueze temeinic, să analizeze și să elaboreze opțiuni pentru crearea unor unități militare multinaționale permanente, care să fie staționate permanent și să se antreneze împreună;

14. solicită secretarului general al ONU să își intensifice eforturile de punere în aplicare a Strategiei ONU privind paritatea de gen ca instrument esențial de asigurare a reprezentării egale a femeilor în cadrul sistemului ONU la toate nivelurile ierarhice; reamintește că, de la crearea ONU în 1945, nicio femeie nu a fost numită secretar general al acestei organizații; subliniază necesitatea generală de a asigura o reprezentare echitabilă a femeilor și a grupurilor marginalizate, precum și de a spori diversitatea în cadrul organizațiilor internaționale; sprijină ferm Agenda privind tineretul, pacea și securitatea și obiectivul acesteia de a oferi tinerilor un rol mai important în luarea deciziilor la nivel local, național, regional și internațional;

15. consideră că UE ar trebui să identifice organismele ONU și alte organizații multilaterale care sunt esențiale pentru promovarea dialogului politic, a convergenței și a soluțiilor politice la problemele globale și pentru stabilirea standardelor și ar trebui să definească obiective și priorități clare pentru dialog cu aceste organisme și organizații și sprijin pentru ele, inclusiv sprijin bugetar; reamintește, în acest sens, că UE și statele sale membre sunt deja principalii finanțatori ai ONU și ai multora dintre agențiile și programele sale, dar că acest angajament și sprijin pentru ONU nu înseamnă întotdeauna un impact mai puternic al UE, al statelor sale membre și al partenerilor cu aceeași viziune la nivelul pozițiilor-cheie ale ONU în cadrul forurilor multilaterale, ceea ce este deosebit de îngrijorător într-o perioadă în care regimuri nedemocratice precum Rusia se afirmă din ce în ce mai mult în astfel de foruri;

16. atrage atenția asupra importanței geopolitice crescute a standardelor, în special în domeniul tehnologiei, și îndeamnă UE să acționeze strategic pentru a deveni o superputere în materie de stabilire a standardelor în cadrul forurilor multilaterale;

17. invită UE, statele sale membre și partenerii cu aceeași viziune să se coordoneze mai bine în stabilirea unui sprijin comun pentru candidaturile la funcții de conducere în cadrul forurilor multilaterale; subliniază necesitatea coordonării cu partenerii cu aceeași viziune din alte regiuni ale lumii în lumina importanței principiului unei distribuții geografice echitabile a pozițiilor de conducere, punând un accent deosebit pe valorile democratice;

18. subliniază, în această privință, rolul-cheie pe care îl joacă Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) ca pilon al securității europene și cheamă la consolidarea în continuare a abordării cuprinzătoare a organizației în materie de securitate;

19. invită UE să colaboreze cu ONU, cu organizațiile regionale și cu forurile internaționale, cum ar fi G7 și G20, precum și cu coalițiile ad hoc și în cadrul acestora, pentru a soluționa provocările mondiale cu care ne confruntăm și ne vom confrunta;

20. invită Comisia și VP/ÎR să își elaboreze strategia în privința multilateralismului, inclusiv orientări actualizate periodic privind modul de acțiune în diferite foruri, tratând aspecte precum reforma sistemului ONU și un rol mai central și o reprezentare mai oficială a UE, precum și o viziune asupra unei noi ordini globale a cărei configurare ar putea revitaliza multilateralismul; este de părere că UE va trebui să construiască alianțe cu parteneri cu aceeași viziune pentru a dezvolta cooperarea multilaterală într-o gamă largă de foruri, dar că aceste alianțe nu vor implica întotdeauna aceiași actori, obiectivul trebuind însă să fie întotdeauna acela de a susține un sistem eficace de guvernanță globală guvernat de norme;

21. își reiterează pozițiile privind războiul de agresiune declanșat de Rusia împotriva Ucrainei exprimate în rezoluțiile anterioare;

22. condamnă în termenii cei mai fermi cu putință războiul de agresiune al Federației Ruse împotriva Ucrainei, precum și implicarea Belarusului în acest război și cere Rusiei să înceteze imediat toate activitățile militare din Ucraina și să retragă necondiționat toate forțele și echipamentele militare de pe întreg teritoriul recunoscut internațional al Ucrainei; subliniază că această agresiune militară și invazie constituie o încălcare gravă a dreptului internațional; consideră că invazia Rusiei în Ucraina constituie un atac nu numai împotriva unei țări suverane, dar și împotriva principiilor și mecanismelor de cooperare și securitate în Europa și a ordinii internaționale bazate pe norme, așa cum este definită în Carta ONU;

23. salută suspendarea Rusiei din cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (CDO); salută deciziile organizațiilor internaționale, inclusiv în domeniul culturii și sportului, de a suspenda participarea Rusiei; invită liderii UE și liderii altor state să excludă Rusia din G20 și din alte organizații multilaterale de cooperare, cum ar fi Interpolul, Organizația Mondială a Comerțului, UNESCO și altele, ceea ce ar fi un semn important că comunitatea internațională nu va reveni la relații normale cu acest stat agresor;

24. subliniază că implementarea deplină și efectivă a sancțiunilor existente de către întreaga UE și de către aliații internaționali ai UE trebuie să fie acum o prioritate; invită UE să utilizeze forurile multilaterale pentru a asigura eficacitatea acestor sancțiuni;

25. solicită un embargo total și imediat asupra importurilor de petrol, cărbune, combustibil nuclear și gaze din Rusia, abandonarea completă a Nordstream 1 și 2 și prezentarea unui plan care să asigure în continuare securitatea aprovizionării cu energie a UE pe termen scurt; solicită UE să asigure sprijin prin intermediul forurilor multilaterale țărilor terțe care doresc să instituie un embargo asupra importurilor de energie din Rusia;

26. salută capacitatea UE și a statelor sale membre de a acționa coordonat și de a prezenta poziții unificate în sistemul ONU, în special în Adunarea Generală a ONU, la Consiliul de Securitate al ONU și la Consiliul ONU pentru Drepturile Omului; salută, în acest sens, eforturile valoroase de coordonare depuse de delegațiile UE la ONU la New York și Geneva; consideră că această abordare unificată și sinergică ar trebui reprodusă în fiecare organism, agenție sau altă organizație internațională a ONU, astfel încât UE să poată acționa și obține rezultate ca actor unitar în cadrul forurilor multilaterale; regretă că Consiliul de Securitate se dovedește constant incapabil de a lua decizii și reacționează ineficient la crize precum cele din Ucraina, Siria, Etiopia și Sudan la fel de mult ca la alte crize din trecut și că acest lucru a avut un impact negativ asupra prevenirii, gestionării și soluționării acestor crize din cauza amplei utilizări a dreptului de veto; subliniază că este de neiertat faptul că un stat poate bloca eforturile atunci când se comite un genocid, se comit crime împotriva umanității sau crime de război;

27. îndeamnă ONU să își numească trimisul special în Libia, întrucât postul este vacant din noiembrie 2021 și întrucât procesul democratic din Libia se află încă într-un punct de cotitură;

28. regretă că în 2022 numai două state membre ale UE vor face parte din Consiliul de Securitate; consideră că UE și statele membre ar trebui să promoveze reflecția asupra unei reforme a Consiliului de Securitate care să îi poată restabili acestuia capacitatea de a gestiona crizele la timp și efectiv, să limiteze strict dreptul de veto și să modifice componența Consiliului de Securitate pentru a reflecta mai bine lumea contemporană

29. își reiterează, în acest sens, opinia potrivit căreia UE și statele sale membre ar trebui să se implice pentru a ajunge la un consens larg în legătură cu reformarea Consiliului de Securitate, printre altele prin asigurarea unui statut de membru permanent pentru UE care să se adauge la locurile deja deținute de statele membre ale UE; încurajează statele membre ale UE să nu intre în concurență unele cu altele atunci când este vorba de obținerea unui loc în Consiliul de Securitate;

30. își exprimă îngrijorarea în legătură cu erodarea sistemului existent de control al armamentelor și dezarmare și a instrumentelor juridice aferente; susține toate eforturile pentru a readuce subiectul controlului armamentelor și al dezarmării pe ordinea de zi internațională, inclusiv prin relansarea Conferinței pentru Dezarmare; invită UE și statele sale membre să revizuiască și să actualizeze Strategia UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă pentru a ține seama de evoluțiile geopolitice, tehnologice și juridice recente și pentru a oferi un fundament actualizat și ambițios pentru angajamentul multilateral al UE în materie de neproliferare și dezarmare; își exprimă îngrijorarea cu privire la dezvoltarea de noi tehnologii militare cum ar fi inteligența artificială (IA), armele spațiale, biotehnologiile și armele hipersonice și sprijină activ eforturile și noile inițiative de a pune capăt programelor de dezvoltare a acestora pe care unele state membre ale ONU le desfășoară în prezent; sprijină activitatea Grupului de lucru privind spațiul cosmic din cadrul Comisiei pentru dezarmare a ONU cu privire la punerea în practică a măsurilor de transparență și de consolidare a încrederii în activitățile din spațiul cosmic;

31. sprijină inițiativa „Acțiunea pentru menținerea păcii” a secretarului general al ONU prin actualizarea parteneriatului UE-ONU privind gestionarea crizelor și operațiile de pace și prin explorarea posibilităților de noi parteneriate, inclusiv UE-ONU-Uniunea Africană și cooperarea cu alte organizații regionale; reiterează rolul crucial pe care femeile îl joacă în misiunile de mediere a conflictelor și de menținere a păcii și reamintește că acestea sunt subreprezentate la toate nivelurile în cadrul ONU, UE și ale altor organizații și misiuni multilaterale;

32. invită UE și statele sale membre să își mărească capacitatea de a face schimb de informații, de a se consulta și de a se coordona în legătură cu strategii politici și poziții, inclusiv în cadrul organelor și birourilor de conducere ale organismelor multilaterale în care UE nu este reprezentată direct, începând cu Consiliul de Securitate al ONU; împărtășește opinia VP/ÎR și a Comisiei potrivit căreia UE ar trebui să creeze mecanisme de coordonare la toate instituțiile internaționale, inclusiv cele financiare; consideră că aceeași capacitate de coordonare ar trebui extinsă la organele de conducere ale tuturor organismelor ONU;

33. consideră că noul instrument financiar „Europa globală” și abordarea „Echipa Europa” în materie de asistență geografică și tematică și programare, precum și strategia „Global Gateway” privind dezvoltarea infrastructurii de conectare oferă o ocazie unică de a defini o agendă interinstituțională comună care să reflecte și să aprecieze la adevărata valoare contribuțiile statelor membre ale UE într-un mod care să adauge valoare abordării multilaterale a problemelor și crizelor din lume și să întărească pârghiile pe care le au la dispoziție UE și statele sale membre, inclusiv în foruri multilaterale; își reafirmă angajamentul în favoarea unei abordări geografice echilibrate și ghidate de priorități în cadrul acțiunilor, asistenței și programelor UE lansate dincolo de frontierele UE;

34. avertizează că eforturile guvernelor neliberale și totalitare precum China de a obține pârghii prin finanțarea organizațiilor internaționale și de a și le consolida ridică problema antagonismului financiar în forurile multilaterale și determină necesitatea unei reflecții la nivel mondial și la nivelul UE asupra modului în care se poate asigura independența și eficacitatea organizațiilor internaționale și a forurilor multilaterale relevante prin utilizarea întregii game de instrumente aflate la dispoziția instituțiilor UE, inclusiv, atunci când este necesar și relevant, a unei finanțări adecvate și sustenabile din partea UE, cât și din alte surse; reamintește că întârzierea plății contribuțiilor evaluate ale mai multor state membre are efecte extrem de negative asupra activității organizațiilor internaționale și este deci inacceptabilă;

35. reamintește că ajutorul umanitar și asistența pentru dezvoltare acordate de UE țărilor terțe sunt adesea canalizate prin sistemul ONU; sprijină acest parteneriat dintre UE și ONU, dar invită UE să asigure o mai mare vizibilitate la ONU rolului și contribuțiilor sale concrete; subliniază, în acest sens, importanța efectuării, la nivelul UE, a unei evaluări aprofundate atât a parteneriatelor UE-ONU existente, cât și a celor preconizate, pentru a evalua dacă există o vizibilitate adecvată a contribuției UE, dacă se obține valoare în conformitate cu valorile UE pentru banii contribuabililor și dacă rolurile de conducere conferite UE și statelor sale membre sunt pe măsura angajamentului UE față de sistemul ONU și a fermei sale implicări în acesta; invită Comisia și SEAE să efectueze această analiză și să informeze Parlamentul în legătură cu constatările lor și cu calea de urmat pentru a garanta că se acordă o recunoaștere adecvată contribuției și ponderii financiare a UE în sistemul ONU și angajamentului și implicării UE în acest sistem;

36. subliniază că sprijinul UE pentru organizațiile internaționale și prezența în forurile multilaterale ar trebui să fie vizibile pentru cetățenii din statele membre ale UE; invită VP/ÎR să lanseze o campanie de informare la nivelul UE în legătură cu sprijinul acordat de UE organizațiilor internaționale și cu prezența, obiectivele și activitățile sale în cadrul forurilor multilaterale; invită atât Comisia, cât și SEAE și statele membre să promoveze rolul activ al UE în cadrul forurilor multilaterale și să furnizeze mai multe informații referitoare la contribuțiile și realizările UE în cadrul organizațiilor internaționale, inclusiv prin discursuri, poziții și declarații comune privind rezoluțiile ONU;

37. subliniază necesitatea ca statele membre ale UE să intensifice coordonarea la nivelul fondurilor și programelor ONU, identificând obiectivele-cheie și o abordare comună pentru orientarea comitetelor executive; subliniază că este important să se asigure transparența și responsabilitatea în ceea ce privește finanțarea și cheltuielile organizațiilor multilaterale;

38. salută activitatea „Alianței pentru multilateralism” în calitate de rețea neoficială de țări unite de convingerea că o ordine multilaterală guvernată de norme este singura garanție de încredere pentru stabilitatea și pacea internațională și că problemele noastre comune pot fi soluționate doar prin cooperare;

Reconstruirea multilateralismului prin parteneriate globale consolidate pentru urmărirea de obiective comune

39. subliniază necesitatea de a acționa în direcția unui multilateralism eficace, orientat spre rezultate, bazat pe valori și favorabil incluziunii, în cadrul căruia guvernele, societatea civilă, actorii religioși, sectorul privat, mediul academic și alte părți interesate relevante să poată colabora efectiv pentru a sluji valorile și interesele globale și a atinge obiective globale; recunoaște importanța concilierii celor două obiective esențiale ale UE de a spori vizibilitatea și pârghiile UE ca actor global și de a sprijini rolul forurilor multilaterale; reamintește că este necesar să se abordeze și gestioneze aceste tensiuni și să se articuleze o poziție bazată pe principii și categorică între aceste două obiective, în concordanță cu valorile, ideile și interesele fundamentale ale UE; subliniază că, în pofida aparentelor tensiuni dintre aceste două obiective europene esențiale, ele oferă și noi posibilități, deoarece o autonomie strategică consolidată a UE poate permite acesteia să încheie alianțe cu partenerii săi bilaterali în cadrul negocierilor multilaterale și, de asemenea, să promoveze și să apere angajamentele multilaterale atunci când poartă negocieri bilaterale; invită UE și statele membre să apere în mod consecvent și activ multilateralismul și instituțiile multilaterale relevante de fiecare dată când acestea sunt subminate în orice mod sau formă;

40. subliniază importanța unei cooperări multilaterale continue în probleme de securitate și apărare; evidențiază activitatea parteneriatului UE-NATO și cooperarea UE-OSCE bazate pe sprijinirea comună a valorilor fundamentale împărtășite ale democrației, libertății, respectării drepturilor omului și demnității umane, statului de drept și promovării păcii și cooperării internaționale, protejând în același timp ordinea internațională guvernată de norme; invită statele membre ale NATO și ale UE care nu participă la inițiativele europene din domeniul securității și apărării să o facă pentru a dezvolta și a întări în continuare cooperarea;

41. subliniază că multilateralismul și orice reformă a sistemului actual trebuie să se concentreze asupra unei transparențe și responsabilități sporite, precum și asupra angajamentului asumat de actorii nestatali, cu scopul de a contribui la restabilirea încrederii oamenilor în aceste instituții și de a le conferi o mai mare legitimitate; subliniază necesitatea de a se aborda problemele legate de prevenirea și combaterea fluxurilor financiare ilicite și consolidarea cooperării internaționale și a bunelor practici privind randamentul și recuperarea activelor, inclusiv prin măsuri mai eficace de îndeplinire a obligațiilor existente în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției și al Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate; subliniază necesitatea de a se lua măsuri eficace, cu largă participare și viabile de prevenire și combatere a corupției în cadrul Agendei 2030; subliniază că lupta împotriva fluxurilor financiare ilicite trebuie simplificată la nivel global;

42. subliniază că este important să se stabilească în continuare contacte cu aliații și cu partenerii cu aceeași viziune în cadrul organizațiilor internaționale și al forurilor multilaterale pentru a coagula o coaliție de țări cu aceeași viziune, angajate în favoarea valorilor și obiectivelor comune și a dialogului politic și a cooperării reale la nivel mondial; subliniază necesitatea ca un acord privind politica externă și cooperarea în domeniul securității UE-Regatul Unit să fie adăugat ca anexă la Acordul comercial și de cooperare UE-Regatul Unit, ceea ce ar permite ambelor părți să poată face față mai bine provocărilor globale comune în materie de securitate și politică externă; subliniază că un astfel de acord ar contribui și la facilitarea cooperării în cadrul organizațiilor multilaterale, în special ONU, ținând seama de numeroasele valori și interese comune ale celor două părți;

43. subliniază relevanța deosebită, nu numai a partenerilor transatlantici sau europeni tradiționali, cum ar fi SUA și Canada, precum și Regatul Unit, Balcanii de Vest și alte țări din vecinătatea sudică și estică, ci și a altor aliați democratici care au aceeași viziune din America Latină, regiunea indo-pacifică și Africa, care pot crea în parteneriat o zonă mai largă de valori și standarde comune și un angajament de a promova răspunsuri globale la problemele globale, precum și o coaliție internațională mai largă de parteneri cu aceeași viziune; subliniază, în acest sens, importanța intensificării dialogului și a cooperării cu țările africane care au aceeași viziune, precum și importanța sprijinirii acestora în construirea unui viitor pentru Africa bazat pe democrație, incluziune și prosperitate, ținând seama, în același timp, de necesitatea de a soluționa problemele și amenințările la adresa securității generate de schimbările climatice, terorism și criminalitatea organizată;

44. subliniază că relațiile UE cu Uniunea Africană (UA) și cu America Latină și Caraibe au o valoare intrinsecă și o importanță vitală din perspectiva unui multilateralism reînnoit; reamintește că, în declarația lor comună „Africa și Europa: două continente cu o viziune comună pentru 2030”, UE și UA s-au angajat să colaboreze pentru a promova un multilateralism efectiv în cadrul ordinii internaționale guvernate de norme în centrul căreia se află ONU și s-au angajat să acționeze în direcția unei poziții mai convergente în forurile multilaterale pentru a reduce inegalitățile globale, a consolida solidaritatea, a combate schimbările climatice și a îmbunătăți furnizarea de „bunuri publice globale”, în conformitate cu Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și cu Agenda 2063 a Uniunii Africane;

45. sprijină, ca urmare, eforturile VP/ÎR, ale Consiliului și ale Comisiei de a consolida parteneriatul UE cu UA și cu Comunitatea Statelor Latinoamericane și Caraibiene; subliniază că este important să se promoveze convergența pozițiilor UE, ale țărilor în curs de aderare și ale țărilor partenere la cadrul ONU și la alte foruri multilaterale; invită UE să își mărească capacitatea de a sprijini țările partenere și pe cele care îi împărtășesc viziunea, inclusiv prin consolidarea capacităților, schimb de cunoștințe, formare și înfrățire, astfel încât acestea să se poată implica cu rezultate mai bune în sistemul multilateral, precum și prin schimbul de bune practici cu acestea pentru a învăța, de asemenea, din experiențele lor; reiterează importanța consolidării forurilor multilaterale existente împreună cu parteneri cu aceeași viziune, în special a întâlnirilor la nivel înalt UE-Comunitatea Statelor Latinoamericane și Caraibiene;

46. subliniază necesitatea cooperării dintre UE și ASEAN ca mijloc de a face față provocărilor comune din regiunea Asia-Pacific; subliniază necesitatea de a stimula rolul organizațiilor regionale în sistemul ONU prin propunerea unei întâlniri anuale la nivel înalt a șefilor organizațiilor regionale;

47. îndeamnă Comisia și SEAE să propună noi inițiative pentru a răspunde riscurilor pentru securitate legate de climă, promovând în același timp Pactul verde european în forurile internaționale; consideră că UE ar trebui să sprijine obiectivele ambițioase de reducere a emisiilor de CO_2 în țările terțe și subliniază necesitatea ca diplomația climatică să fie plasată în centrul acțiunii sale externe pentru a promova pacea și securitatea la nivel mondial;

48. susține promovarea și apărarea neobosită de către UE a drepturilor universale ale omului și a libertăților fundamentale, sprijinul său ferm pentru universalizarea dreptului internațional al drepturilor omului, sprijinul activ acordat forurilor ONU însărcinate cu apărarea drepturilor omului pentru a soluționa probleme presante legate de drepturile omului, sprijinul său ferm pentru întărirea responsabilității și a mecanismelor de justiție internațională și lupta sa împotriva impunității și respectarea suveranității și integrității teritoriale a statelor; subliniază în acest sens, sprijinul UE față de frontierele internaționale stabilite și recunoscute și respinge orice încercare de a le schimba prin forță;

49. sprijină VP/ÎR și Comisia în eforturile lor de a se asigura că Consiliul ONU pentru Drepturile Omului acționează mai eficient, tratează rapid, efectiv, credibil și neutru toate chestiunile legate de drepturile omului și situațiile locale și asigură sinergii cu alte foruri multilaterale din domeniul drepturilor omului;

50. îndeamnă organismele care se ocupă de apărarea drepturilor omului să fie cât mai imparțiale și solicită să se asigure protecția acestora de o eventuală ingerință din partea statelor ale căror încălcări ale drepturilor omului sunt cunoscute; insistă, prin urmare, asupra necesității de a defini standarde clare privind respectarea drepturilor omului, a statului de drept și a drepturilor fundamentale care să fie condiții pentru a deveni membru al Consiliului ONU pentru Drepturile Omului și consideră că UE ar trebui să dovedească spirit de inițiativă în această privință și să sprijine o reformă cuprinzătoare a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului;

51. omagiază activitatea înaltei comisare a ONU pentru Drepturile Omului și consideră că Comisariatului ONU pentru drepturile omului oferă o ocazie unică de angajare într-un dialog și o cooperare efectivă în legătură cu modul de simplificare și consolidare a capacității executive a sistemului ONU pentru drepturile omului, inclusiv prin intensificarea controlului public asupra componenței Consiliului pentru Drepturile Omului, a responsabilității și a evenimentelor obligatorii ale donatorilor din cadrul Adunării Generale a ONU împreună cu candidații la Consiliul pentru Drepturile Omului, așa cum au propus VP/ÎR și Comisia în comunicarea lor comună; salută lansarea, la 12 octombrie 2021, a unui dialog strategic anual cu ONU;

52. constată că resursele financiare alocate activității înaltei comisare a ONU pentru drepturile omului sunt evident insuficiente, multe țări încercând să le reducă, deși UE cere de mult timp creșterea finanțării Comisariatului ONU pentru drepturile omului; salută inițiativele și activitățile UE legate de drepturile omului în cadrul Comisiei a III-a a Adunării Generale a ONU și în cadrul Consiliului de Securitate al ONU, precum și cooperarea dintre UE și ONU în legătură cu multiple aspecte tematice și specifice fiecărei țări în materie de drepturi ale omului;

53. solicită crearea mai multor sinergii între recomandările mecanismului evaluării publice universale (EPU) și evaluările naționale voluntare (EVN) întreprinse în cadrul ODD și conectarea acestora cu programarea proiectelor speciale ale UE în domeniul drepturilor omului; încurajează UE și statele sale membre să își intensifice eforturile împotriva încercărilor țărilor autoritare de a crea un contradiscurs pentru a schimba modul de înțelegere a drepturilor omului prin accentuarea drepturilor colective asupra drepturilor individuale; invită UE să sprijine activitatea ONG-urilor și a apărătorilor drepturilor omului în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului, care sunt supuse tot mai mult presiunii statelor autoritare și tot mai amenințate de acestea;

54. regretă că regimurile autoritare și totalitare continuă să utilizeze abuziv CDO pentru propriile scopuri, în special pentru a-i submina funcționarea și pentru a eroda regimul de norme privind drepturile omului; solicită Uniunii Europene și statelor sale membre să sprijine o reformă cuprinzătoare a CDO;

55. subliniază nevoia urgentă de a se aplica pe deplin și de a se integra sistematic perspectiva de gen și Planul de acțiune al UE privind egalitatea de gen III (GAP III) în toate acțiunile externe ale UE; invită UE și statele membre să își preia inițiativa în aplicarea Rezoluției 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea; subliniază că femeile joacă un rol esențial în prevenirea conflictelor, negocierile de pace, consolidarea păcii, menținerea păcii, răspunsul umanitar și reconstrucția post-conflict; în consecință, subliniază necesitatea ca UE să asigure participarea egală a femeilor și implicarea deplină în toate eforturile de menținere a păcii și securității, incluzând în același timp o perspectivă de gen în toate acțiunile sale externe;

O mai mare implicare a Parlamentului European

56. reamintește că, pentru a face ca multilateralismul guvernat de norme, eficace, orientat spre rezultate și interconectat să prospere, implicarea parlamentelor alese democratic este importantă pentru asigurarea unui acces mai bun la o gamă largă de părți interesate și pentru extinderea dialogului și cooperării la entitățile nestatale, cum ar fi guvernele regionale, administrațiile locale, mediul academic, societatea civilă și sectorul economic; susține inițiativele internaționale care solicită participarea semnificativă a Taiwanului în calitate de observator la reuniunile, mecanismele și activitățile organismelor multilaterale, ale Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), ale Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI), ale Organizației Internaționale de Poliție Criminală (Interpol) și ale Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC); reamintește că parlamentele alese democratic pot conferi proeminență și forță vocilor care sprijină multilateralismul ca un mod de a formula răspunsuri politice eficace în beneficiul întregii umanități și pot asigura în continuare legătura necesară între organizațiile internaționale și forurile decizionale multilaterale și cetățeni;

57. consideră că UE ar trebui să pledeze pentru înființarea unui organism în cadrul sistemului ONU pentru a spori caracterul democratic, responsabilitatea democratică și transparența guvernanței globale;

58. subliniază rolul sinergic pe care îl poate juca Parlamentul European în comunicarea sa politică regulată cu parlamentele statelor membre ale UE și ale țărilor terțe, întrucât această extindere a razei de acțiune poate consolida și extinde și mai mult coaliția țărilor cu aceeași viziune în cadrul organizațiilor internaționale și al forurilor multilaterale și capacitatea sa de a avea un impact pozitiv; consideră ar trebui să se reflecteze asupra posibilității de a crea o delegație a Parlamentului la ONU, focalizată în special asupra Adunării Generale a ONU și și asupra altor dimensiuni parlamentare ale organizațiilor internaționale și ale forurilor multilaterale pentru a consolida legăturile și dialogul parlamentar cu sistemul ONU și cu alte foruri multilaterale relevante și a asigura un dialog democratic și discuții strategice la nivelul interinstituțional al UE;

59. subliniază că UE ar trebui să sprijine inițiativele menite să integreze mai bine opiniile societății civile în procesul decizional al ONU; solicită crearea de noi foruri în cadrul sistemului ONU care să permită societății civile să se angajeze într-un dialog politic cu ONU și solicită utilizarea efectivă a celor existente;

60. consideră că birourile Parlamentului din orașe în care își au sediul organisme ONU sau organizații internaționale importante pentru acțiunea externă a UE ar trebui să comunice cu aceste organisme și organizații și să se ocupe de activitățile lor pentru a stabili o legătură mai strânsă cu eforturile, angajamentele și viziunile legate de multilateralism la nivelul UE și al Parlamentului European; consideră că trebuie să se reflecteze la modul în care Parlamentul poate crește la maximum sinergiile dintre delegațiile interparlamentare, comisii și serviciile Parlamentului consacrate observării alegerilor și sprijinirii democrației pentru a consolida și mai mult acțiunea externă a UE prin activitățile acestor organe parlamentare; subliniază importanța activității Uniunii Interparlamentare (UIP);

61. își exprimă susținerea pentru rolul Parlamentului atât în intensificarea activităților parlamentare de consolidare a capacităților, cât și în sprijinul pentru democrație la nivel global, precum și rolul său special în medierea și dialogul parlamentar, printre altele, prin Dialogul Jean Monnet; subliniază valoarea adăugată a rolului special pe care îl joacă Parlamentul în promovarea dialogului și a schimbului de bune practici și standarde democratice;

62. reamintește rolul important al Parlamentului ca instituție de dezbatere democratică, care poate juca rolul de forum public unic și poate oferi o perspectivă unică pentru promovarea multilateralismului; consideră că Parlamentul ar trebui să continue să invite periodic lideri ai organizațiilor internaționale relevante pentru a discuta interese și priorități comune; consideră că, pentru a întări dimensiunea parlamentară a forurilor multilaterale, Parlamentul ar trebui să găzduiască anual

o conferință a președinților parlamentelor din țările G7 și G20; invită la consolidarea dialogului structurat dintre Parlament și sistemul ONU; subliniază, în acest sens, că este important să se organizeze reuniuni periodice pentru un schimb de opinii între Comisia pentru afaceri externe și alte comisii relevante și șefii delegațiilor UE la ONU la New York și Geneva și între aceste comisii și șefii de misiune ai statelor membre ale UE care sunt membri permanenți sau nepermanenți ai Consiliului de Securitate al ONU; subliniază contribuțiile pozitive ale delegațiilor anuale ale Comisiei pentru afaceri externe și ale subcomisiilor sale la sediul ONU de la New York; solicită oficializarea unora dintre sesiunile informale dintre UE și Consiliul de Securitate al ONU; încurajează crearea unei asocieri oficiale între Parlament și Adunarea Generală a ONU;

Multilateralismul ca forță motrice în soluționarea problemelor globale urgente

63. subliniază contribuția esențială a sistemului multilateral la abordarea problemei schimbărilor climatice; invită la continuarea consolidării și instituționalizării actualelor cadre multilaterale care urmăresc combaterea schimbărilor climatice, cum ar fi CCONUSC, care are 197 de părți semnatare, inclusiv toate statele membre ONU și cuprinde deci aproape toate țările, prin crearea de mecanisme de responsabilizare și de principii concrete pentru a le asigura eficacitatea; subliniază necesitatea de a intensifica acțiunile globale de combatere a schimbărilor climatice, deoarece creșterea temperaturii la 1,5 grade Celsius peste nivelurile preindustriale se poate limita numai prin acțiuni colective, imediate și ambițioase la nivel mondial;

64. consideră că, în lupta împotriva încălzirii globale, țările industrializate ar trebui să sprijine țările în curs de dezvoltare în trecerea de la combustibili fosili la energia verde, nu numai prin transferul de fonduri, ci și prin transferul de competență și tehnologie;

65. reamintește că este important să se pună accentul pe implementarea la nivel național prin adoptarea și punerea în aplicare a contribuțiilor stabilite la nivel național (CSN), garantându-se, în același timp, că comunitatea internațională este angajată în ansamblul său în îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris la nivel multilateral; invită guvernele să stabilească CSN ambițioase, fără de care obiectivul de 1,5 grade nu va fi îndeplinit, și să se încurajeze reciproc să se mențină pe drumul cel bun;

66. reamintește importanța colaborării strânse cu principalii poluatori, cu țările vulnerabile din punct de vedere climatic și cu partenerii transatlantici pentru a realiza progrese în atingerea obiectivului pentru 2030 la Conferința ONU din 2022 privind schimbările climatice; solicită continuarea eforturilor multilaterale de mobilizare a finanțării pentru ODD-uri și climă, inclusiv alocarea a 50 % din fondurile destinate combaterii schimbărilor climatice pentru adaptare; salută eforturile Conferinței ONU din 2021 privind schimbările climatice (COP26) de a defini dezinformarea legată de schimbările climatice;

67. reamintește că încălcările drepturilor de mediu au un impact profund asupra unei game largi de drepturi ale omului, inclusiv dreptul la viață, la autodeterminare, la hrană, la apă, la sănătate și drepturile culturale, civile și politice; subliniază că biodiversitatea și drepturile omului sunt interconectate și interdependente și reamintește obligațiile care le revin statelor în ceea ce privește drepturile omului și care presupun protejarea biodiversității de care depind aceste drepturi, inclusiv prin crearea condițiilor necesare pentru participarea cetățenilor la adoptarea deciziilor cu impact asupra biodiversității și prin asigurarea accesului la căi de recurs efective în cazul pierderii și degradării biodiversității; își exprimă sprijinul pentru eforturile internaționale la nivel normativ care încep să se concretizeze și care vizează infracțiunile împotriva mediului; încurajează, în acest sens, UE și statele membre să promoveze recunoașterea ecocidului ca infracțiune la nivel internațional, în temeiul Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI);

68. reamintește rolul-cheie pe care forurile multilaterale îl au în soluționarea problemelor generate de pandemia de COVID-19 și subliniază că acesta este un exemplu al importanței lor în promovarea și protejarea sănătății publice globale și în accesul universal la servicii de sănătate; salută dezvoltarea inițiativei pentru accesul mondial la vaccinuri împotriva COVID-19 (COVAX), care constituie un exercițiu fără precedent de solidaritate internațională, și mulțumește donatorilor și celor care au contribuit la aceasta, subliniind, în același timp, necesitatea de a continua donarea și creșterea resurselor, precum și de a întări capacitățile de producere și distribuire a vaccinurilor pentru ca vaccinurile și tratamentele să fie disponibile gratuit pentru toate țările în așa fel încât să ajungă la acestea în timp util;

69. salută activitatea OMS de combatere a pandemiei prin deciziile sale bazate pe cunoștințe și date științifice, asigurând, în același timp, un control independent și responsabilitatea gestionării de către OMS a pandemiei de COVID-19; subliniază că este nevoie ca aceasta să își întărească mandatul și capacitatea executivă, în special în ceea ce privește schimbul de date și mobilizarea resurselor, precum și ca procesul decizional al Comitetului său de urgență să fie reformat și să se creeze mecanisme de executare a deciziilor și deliberărilor sale;

70. salută începerea lucrărilor la un nou tratat internațional privind pandemiile, în urma adoptării unei decizii la 31 mai 2021 de către toți cei 194 de membri ai OMS; îndeamnă UE să colaboreze în cadrul organizațiilor multilaterale pentru a îmbunătăți mecanismele globale de prevenire și combatere a pandemiilor, bazându-se pe experiența dobândită în urma răspunsului internațional la pandemia de COVID-19;

71. solicită consolidarea cadrelor legislative și de reglementare și promovează coerența politicilor pentru a realiza accesul efectiv la servicii de sănătate, inclusiv prin adoptarea de acte legislative și prin punerea în aplicare de politici care să asigure un acces sporit la serviciile și produsele de sănătate și la vaccinuri, în special pentru persoanele cele mai defavorizate;

72. invită la cooperare internaționale pentru integrarea sistematică a perspectivei de gen în elaborarea, punerea în aplicare și monitorizarea politicilor în domeniul sănătății, ținând seama de nevoile speciale ale tuturor femeilor și fetelor, în vederea înfăptuirii egalității de gen și a capacitării femeilor în politicile din domeniul sănătății și în funcționarea sistemelor de sănătate;

73. îndeamnă Uniunea să promoveze activitățile de combatere a terorismului din cadrul Organizației Națiunilor Unite, prin punerea în aplicare și prin actualizarea celor patru piloni ai Strategiei globale a ONU de combatere a terorismului, aprobată de Adunarea Generală în septembrie 2006;

74. solicită adoptarea unor măsuri specifice pentru a proteja copiii a căror vulnerabilitate ar putea fi deosebit de accentuată de pandemia de COVID-19, inclusiv în legătură cu accesul acestora la sănătate, educație, alimente accesibile ca preț, apă curată, grupuri sanitare și locuințe adecvate; reiterează impactul negativ pe care schimbările climatice și prejudiciile aduse mediului îl au asupra exercitării drepturilor copiilor;

75. subliniază necesitatea unor acțiuni multilaterale suplimentare în materie de guvernanță economică, în special în ceea ce privește impozitarea; salută direcția stabilită de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS) și ultima sa propunere de stabilire a unei rate minime a impozitului pe profit de 15 % și a viitorului pilon care va permite o realocare mai echitabilă a drepturilor de impozitare; ia act de propunerea de către Comisie a unei resurse proprii echivalente cu 15 % din rata profiturilor reziduale ale celor mai mari și mai profitabile întreprinderi multinaționale care ar putea fi realocate statelor membre ale UE în temeiul acestui acord; încurajează comunitatea internațională să facă eforturi pentru o mai mare integrare în acest domeniu pentru a evita practicile neloiale și abuzurile; invită la o mai largă introducere a standardelor și normelor internaționale în acest domeniu de politică; reamintește importanța majoră a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) în reglementarea și facilitarea comerțului mondial;

76. observă că UE trebuie să colaboreze îndeaproape cu parteneri care îi împărtășesc viziunea, să modernizeze și să doteze OMC cu instrumente pentru a soluționa problemele comerciale ale secolului 21, inclusiv revoluția digitală și tranziția verde, echitabilă și sustenabilă; invită UE să colaboreze cu toți membrii OMC pentru a prezenta o agendă pozitivă de reformă și un plan de lucru concret în cadrul celei de a 12-a Conferințe ministeriale; recunoaște că cooperarea UE-SUA a fost forța motrice a progresului în cadrul negocierilor comerciale multilaterale;

77. subliniază importanța adoptării de inițiative de combatere a evaziunii fiscale, a spălării banilor și a corupției și a sprijinirii acestor inițiative; sprijină activitatea la nivelul ONU cu privire la chestiuni fiscale pentru a asigura țărilor în curs de dezvoltare posibilitatea de a-și exprima vederile în chestiuni fiscale; depune eforturi pentru accelerarea negocierilor privind un cod de conduită eficace pentru combaterea evaziunii fiscale la nivel internațional, prin utilizarea acordurilor privind schimbul de informații în domeniul fiscal;

78. remarcă importanța multilateralismului în abordarea noilor probleme și realități, cum ar fi pierderea biodiversității, securitatea cibernetică, biotehnologia, digitalizarea, activitățile geopolitice și guvernanța în regiunile polare, IA și amenințările emergente, cum ar fi răspândirea cu ajutorul tehnologiei a știrilor false, a pseudoștiinței și a dezinformării; consideră că experții, oamenii de știință și reprezentanții societății civile ar trebui să fie parte la acorduri multilaterale și multipartite;

79. salută lansarea Consiliului UE- SUA pentru comerț și tehnologie (TTC);

80. reamintește importanța integrării principiului și obiectivului egalității de gen în toate domeniile de politică;

81. salută eforturile Secretarului General al ONU de a îmbunătăți și de a coordona digitalizarea Națiunilor Unite, astfel încât internetul să deservească pilonii ONU: pacea și securitatea, drepturile omului și dezvoltarea;

82. subliniază că un multilateralism reînnoit poate avea un impact pozitiv în promovarea transformării digitale, nu numai ca pârghie puternică pentru atingerea ODD, ci și datorită necesității urgente de a stabili standarde și norme de bază și de a aborda riscurile și problemele pe care aceasta le presupune;

83. reamintește că, în fața unei Chine tot mai ambițioase, mai îndrăznețe și mai agresive, UE și partenerii săi democratici care au aceeași viziune ar trebui să se coordoneze în foruri multilaterale ca părți ale unei alianțe a democrațiilor tehnologice pentru a susține sistemul internațional guvernat de norme, pentru a combate coordonarea autoritară care urmărește deturnarea forurilor internaționale și pentru a se asigura, prin stabilirea de standarde și norme globale, că noile tehnologii rămân axate pe ființa umană;

84. subliniază că lumea digitală ar trebui, de asemenea, tratată ca o nouă sursă de impozitare foarte importantă;

85. insistă asupra caracterului central al multilateralismului de menținere efectivă a ordinii în spațiul cosmic și asupra necesității de a aprofunda inițiativele actuale și de a lansa altele noi pentru a menține utilizările pașnice ale spațiului cosmic; subliniază că utilizarea spațiului cosmic ar trebui guvernată de un set îmbunătățit de norme și standarde internaționale și de un sistem menit să garanteze utilizarea pe termen lung, durabilă, responsabilă și pașnică a spațiului;

86. invită UE să își asume un rol mai activ în dezvoltarea unui cadru internațional pentru tehnologii de IA de încredere și centrate pe om, în special în ceea ce privește sistemele de arme autonome;

87. subliniază importanța unei cooperări multilaterale între parteneri cu aceeași viziune pentru a combate dezinformarea ostilă și manipulatoare din partea actorilor statali și nestatali; subliniază că este important ca UE să preia inițiativa la nivel global în stabilirea definițiilor, normelor și principiilor internaționale în tratarea acestor probleme, inclusiv în privința ingerințelor externe în alegeri;

88. subliniază rolul important al Parlamentului în monitorizarea și sprijinirea îndeaproape a procesului de atingere a ODD și obiectivelor Acordului de la Paris prin conservarea biodiversității, a mediului natural și a resurselor sale, inclusiv prin încercarea de a monitoriza progresele, dar și de a îmbunătăți alocarea resurselor și de a sugera ameliorări sau propuneri concrete; subliniază cele două idei strategice esențiale din propunerea intitulată „Agenda noastră comună” a Secretarului General al Națiunilor Unite, António Guterres, și anume nevoia adoptării unui nou pact global și a unui nou contract social; subliniază că acestea ar putea fi traduse în măsuri foarte concrete, cum ar fi un fond verde global mai solid și un mecanism de sprijin financiar pentru țările foarte îndatorate, cu condiția ca acestea să pună în aplicare ODD-urile și să acționeze împotriva sărăciei;

89. îndeamnă Uniunea să asigure protecția, conservarea și apărarea patrimoniului cultural și istoric al Europei în toate forurile multilaterale, cum ar fi UNESCO;

90. subliniază necesitatea esențială de a aborda egalitatea de gen și de a lupta împotriva discriminării femeilor, ale fetelor și ale grupurilor marginalizate la nivel global și pentru drepturile fundamentale ale acestora, inclusiv sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente; așteaptă din partea Comisiei, a statelor membre și a SEAE să integreze sistematic Planul de acțiune al UE privind egalitatea de gen III în toate acțiunile lor externe, inclusiv să se angajeze la nivel multilateral și să coopereze strâns cu guvernele partenere, cu societatea civilă, cu sectorul privat și cu alte părți interesate esențiale; invită Comisia și SEAE să consolideze sinergiile cu partenerii pentru a promova integrarea perspectivei de gen și a atinge obiective internaționale legate de egalitatea de gen; subliniază că UE ar trebui să fie lider în rândul comunității internaționale în intensificarea eforturilor de eradicare a utilizării violenței sexuale bazate pe gen ca armă în conflictele armate;

91. solicită ratificarea universală și punerea în aplicare efectivă a Convenției internaționale privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială; îndeamnă la eliminarea urgentă a tuturor formelor de discriminare rasială, prin toate mijloacele adecvate, inclusiv prin legislație; recunoaște rolul esențial al educației și al culturii în promovarea drepturilor omului și în combaterea intersecțională a rasismului, a discriminării rasiale, a xenofobiei și a intoleranței asociate acestora, în special în promovarea principiilor toleranței, incluziunii și respectării diversității etnice, religioase și culturale, precum și în împiedicarea răspândirii mișcărilor și ideilor rasiste extremiste și xenofobe; reafirmă necesitatea de a asigura protecția egală prin lege și egalitatea în fața instanțelor judecătorești, capacitarea și participarea deplină și efectivă la procesele decizionale și la viața politică, economică, socială și culturală pentru popoarele indigene, inclusiv pentru femei și fete; solicită întărirea protejării persoanelor cu dizabilități și acordarea de atenție celor care se confruntă cu discriminare intersecțională, în special femeile și persoanele indigene cu dizabilități;

92. solicită UE să sporească cooperarea multilaterală în domeniul justiției internaționale, având în vedere numărul tot mai mare de încălcări ale dreptului internațional al drepturilor omului și ale dreptului umanitar; invită UE și partenerii săi să dezvolte și să utilizeze instrumente ale organismelor internaționale, cum ar fi CDO, procedurile speciale ale ONU, raportorii speciali ai ONU, mecanismele OSCE, Consiliul Europei sau instanțele internaționale, să îmbunătățească respectarea de către actorii statali și nestatali a dreptului internațional și să promoveze principiul jurisdicției universale care urmează să fie aplicat în sistemele juridice interne; invită UE să întărească rolul CPI și să îi sporească personalul, oferindu-i sprijin diplomatic, politic și financiar puternic; solicită Comisiei, VP/ÎR și statelor membre să invite toate statele membre ale instituțiilor multilaterale care nu au ratificat încă Statutul de la Roma să facă acest lucru;

93. invită Comisia să finalizeze rapid elaborarea cadrului de diligență a întreprinderilor și să colaboreze cu parteneri care au aceeași viziune pentru a combate încălcările grave ale drepturilor omului de către regimurile autoritare și totalitare și, astfel, să asigure lanțuri de aprovizionare globale durabile și rezistente în fața influenței nocive a regimurilor autoritare și totalitare;

94. solicită instituirea unei politici internaționale care să ofere protecție și sprijin apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol; condamnă represaliile unor guverne împotriva organizațiilor societății civile, activiștilor și apărătorilor drepturilor omului ca răspuns la interacțiunea lor legitimă cu organismele internaționale și invită Consiliul și VP/ÎR să răspundă sistematic și ferm fiecărei astfel de situații; invită UE să sprijine apelul pentru un mecanism permanent de investigație al ONU cu privire la crimele împotriva jurnaliștilor și adoptarea de sancțiuni special orientate împotriva celor responsabili de amenințarea sau dispunerea actelor de violență împotriva jurnaliștilor, pentru a pune capăt impunității, pentru a preveni violența împotriva jurnaliștilor și pentru a promova măsuri de creștere a siguranței acestora;

95. își reiterează apelul adresat UE de a depune eforturi în vederea asumării unor angajamente multilaterale mai puternice pentru a găsi soluții politice durabile la conflictele actuale și pentru a se asigura că drepturile omului se află în centrul politicilor de prevenire și de mediere a conflictelor; reamintește importanța menținerii păcii internaționale și a soluționării conflictelor, precum și a sprijinului UE pentru misiunile relevante; subliniază că sunt necesare obiective clare, o capacitate clară de execuție și mecanisme eficiente, care să includă perspectivele femeilor, în conformitate cu Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate al ONU și cu toate rezoluțiile ulterioare; solicită reformarea structurilor relevante astfel încât să se pună capăt impunității personalului vinovat de acte de abuz și violență sexuală săvârșite în cursul operațiunilor militare și misiunilor civile, precum și a personalului altor agenții, oficii și organe multilaterale, și să stabilească mecanisme funcționale și transparente de supraveghere și tragere la răspundere;

96. subliniază că succesul organizațiilor multilaterale joacă un rol esențial în reconstruirea încrederii publicului în democrație, liberalism și importanța ordinii mondiale bazate pe norme;

97. subliniază că un sistem comercial multilateral deschis, incluziv, guvernat de norme și nediscriminatoriu trebuie să fie un factor-cheie al liberalizării comerțului mondial și să ducă la creștere economică avansată, competitivitate și inovare, la crearea de locuri de muncă, la creșterea nivelului de trai și a veniturilor, la promovarea dezvoltării economice durabile și la combaterea schimbărilor climatice, consolidând astfel prosperitatea, pacea și securitatea, în concordanță cu ODD; remarcă, de asemenea, rolul unui sistem comercial multilateral în promovarea unui mediu comercial previzibil prin dezvoltarea de norme și reglementări comerciale reciproce mai transparente și mai echitabile implementate într-un mod aplicabil și coerent; reamintește că raportul UE din noiembrie 2021 intitulat „Exporturile UE în lume: efecte asupra ocupării forței de muncă” a constatat că peste 38 de milioane de locuri de muncă din UE se bazează pe exporturi; invită Comisia să își continue activitatea de comunicare a acestor constatări și să sensibilizeze opinia publică în legătură cu beneficiile și

aspectele pozitive ale comerțului internațional; consideră însă că este nevoie să se restabilească încrederea în instituțiile multilaterale în fața provocărilor globale, în special în ceea ce privește desfășurarea de inițiative comune pentru furnizarea de bunuri publice globale și într-un context în care dinamica de putere la nivel mondial se modifică; reamintește rolul pe care îl are UE în cadrul acestui proces;

98. regretă tendințele tot mai mari de protecționism și de utilizare a comerțului ca instrument coercitiv care au apărut în anumite părți ale economiei mondiale, ducând la dereglări și tensiuni geopolitice; reamintește că politicile economice naționaliste care implică încălcări ale normelor consacrate de drept comercial internațional și generează represalii din partea partenerilor comerciali reprezintă contrariul sistemului nostru comercial globalizat; invită la intensificarea eforturilor UE de asigurare a respectării legislației comerciale și crearea unui set de instrumente comerciale autonome, cum ar fi instrumentul anti-coerciție, instrumentul pentru eliminarea efectelor de denaturare ale subvențiilor și instrumentul pentru achiziții publice internaționale, precum și înființarea funcției de responsabil cu aplicarea dispozițiilor în materie comercială pentru a răspunde acestor provocări care apar; observă că există obiectivul de a se crea în cadrul OMC un ansamblu de norme multilateral reformat și funcțional care are în centru un sistem eficace de soluționare a litigiilor; subliniază însă că este necesar ca UE să rămână pe deplin angajată în eforturile de reformare a OMC pentru a mări eficacitatea, incluziunea, transparența și legitimitatea acestei instituții ca piatră unghiulară a unei economii globale deschise, echitabile și sustenabile guvernate de norme și să facă față problemelor și riscurilor reprezentate de economiile planificate; salută, în acest sens, anexa din februarie 2021 la revizuirea politicii comerciale, care prezintă o abordare cuprinzătoare pentru modernizarea OMC; subliniază că pentru a promova comerțul mondial guvernat de norme, implicarea efectivă a UE trebuie să se întemeieze pe o abordare orientată spre viitor a comerțului;

99. salută încheierea cu succes a celei de a 12-a Conferințe ministeriale a OMC și își reiterează sprijinul deplin pentru un sistem comercial guvernat de norme, care ar trebui să contribuie la soluționarea problemelor globale și să însoțească tranziția verde, revoluția digitală și lupta împotriva inegalității; îndeamnă țările OMC să pună în aplicare fără întârziere deciziile luate și să depună eforturi în vederea reformei organizației înainte de cea de a 13-a Conferință ministerială pentru a face din OMC o organizație pe deplin funcțională și adecvată scopului; regretă că cea de a 12-a Conferință ministerială nu a inclus o dimensiune de gen și comercială și solicită ca această chestiune să devină un element central al celei de a 13-a Conferințe ministeriale;

100. subliniază că o guvernanță globală democratică, legitimă, responsabilă și transparentă ar trebui să includă o mai mare participare a organismelor parlamentare, deoarece parlamentarii aleși direct pot funcționa ca o legătură esențială între cetățeni și sistemul multilateral; subliniază importanța unui multilateralism orizontal și coerent, precum și a activității Conferinței parlamentare comune a Parlamentului European și a Uniunii Interparlamentare privind OMC în acest scop; subliniază că este necesar să se asigure un acces mai bun al parlamentarilor la negocierile comerciale și implicarea lor în elaborarea mandatelor și în punerea în aplicare a deciziilor OMC, precum și la negocierile privind aspectele legate de comerț din cadrul altor organisme și instituții multilaterale; reiterează necesitatea ca UE și toți membrii OMC să își intensifice dialogul cu părțile interesate, inclusiv cu societatea civilă, cu organizațiile de afaceri și cu comunitatea de afaceri mai largă; invită Comisia să își aprofundeze cooperarea cu toate organizațiile internaționale relevante, cum ar fi Organizația Internațională a Muncii, sistemul ONU, G7, OCDE, Banca Mondială și Fondul Monetar Internațional, și subliniază rolul acestora în promovarea unui sistem comercial deschis, guvernat de norme;

101. salută strânsa colaborare a OMC cu OMS și cu alte organizații internaționale în scopul garantării faptului că comerțul joacă un rol pozitiv în strategia de soluționare a problemelor generate de pandemie și de criza ulterioară și în sprijinirea redresării economiei mondiale; subliniază că pandemia de COVID-19 a demonstrat că instituțiile noastre internaționale au deficiențe; invită Comisia să analizeze învățămintele desprinse în urma pandemiei de COVID-19 și să colaboreze cu partenerii mondiali pentru a prelua aceste învățăminte în programul de reforme; îndeamnă să se cadă de acord asupra unei inițiative ambițioase în domeniul comerțului și al sănătății; ia act de ambițiile OMC de a-și extinde misiunea pentru a deveni mai relevantă în sfera publică printr-o mai mare implicare în domenii precum sănătatea, sustenabilitatea, inegalitatea de avere, genul și capacitarea femeilor, în concordanță cu ODD și cu Acordul de la Paris; consideră că acestea sunt etape importante ale procesului său de reformă, alături de funcția sa centrală de creare de norme comerciale multilaterale, de reducere a barierelor comerciale și de asigurare a unei modalități reglementate de soluționare a litigiilor comerciale dintre membrii săi;

102. invită Consiliul să dea dovadă de ambiție în eforturile de a încheia acorduri de liber schimb cu țări terțe; observă că acordurile de liber schimb sporesc interacțiunile economice și legăturile dintre țări și, prin urmare, pot juca rolul de precursor al unei implicări mai active și mai ambițioase la nivel multilateral;

103. invită Consiliul, Comisia și VP/ÎR să țină seama în mod adecvat de acest raport în definirea priorităților UE pentru cea de a 77-a Adunare Generală a ONU, precum și în alte organizații internaționale și foruri multilaterale;

o

o o

104. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei și, spre informare, Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.